

Rock glazba kao jedan od dominantnih medija izražavanja mладалаčких emocija, razmišljanja i bunta, osvajao je svijet u drugoj polovici 20. stoljeća. Na sreću tadašnje mладеži, plima te izuzetne glazbe i fenomena nije zaobišla naše prostore. Kako je to izgledalo 1980. u Ladimirevcima nije lako opisati u nekoliko rečenica. Osobito je nemoguće komprimirati tadašnja gibanja na domaćoj i stranoj rock sceni koja je u to vrijeme bila izrazito naglašena snažna brza, utjecajna i nadasve zanimljiva i nadahnjujuća. Nas nekolicina adolescenata, ponesena duhom tada aktualnoga novog vala, u zgradи DVD-a Ladimirevc i započeli smo sa probama. I uz tehničke poteškoće, a tada nije bilo music shop-ova, atmosfera tih večeri bila je i danas nezaboravna. Zanimljivosti zbivanja posebno govori i činjenica da su već i same probe privlačile publiku. Bubanj, električni bas, mikrofoni, distorzirana električna gitara, bili su nama, tada noviteta željnim sedamnaestogodišnjacima, svijet potpuno nov, drugačiji od svega što se do tada moglo sresti u ovoj lijepoj ali i provincijski uspavanoj ravnici.

Svirati rifove Rolling Stonesa, Clash-a, Ramonesa, Prljavog kazališta, Filma, Paraf, Atomskog skloništa, Električnog orgazma, Idola, Parnog valjka, Riblje čorbe, Azre, pjevati pjesme koje su tada bile himne moderne mlađeži diljem svijeta, bilo je izuzetno iskustvo koje je naš band dijelio sa publikom na brojnim nastupima u Slavoniji i Baranji. Rock je u to vrijeme bio svjež, moćan, nezaustavljivo je mijenjao svijet, a biti dugokos slušati i svirati rock, posjećivati rock koncerте, prakticirati svjetonazor koji je ta glazba afirmirala bilo je vrlo radikalno, smiono i neobično za naše podneblje. Unatoč poteškoćama kakve imaju valjda svi moderni, promjena željni i „neukalupljeni“ mladi ljudi, uspijevalo je upijati generacijski i kozmopolitski duh te ga prenositi drugim vršnjacima. LP ploče bile su vrela glazbe, zabave, edukacije i šareni prozori sa pogledom na drugačiji, demokratski svijet što je tada bilo neprocjenjivo.

Evo kako je izgledala jedna svirka Crne rupe 1980. i 1981. godine u DVD domu:

- poveća prostorija, betonski pod, mala polukružna bina (stage), nekoliko svjetala u boji oko instrumenata (dva pojačala, dvije gitare, bubanj, zvučnici i mikrofoni),
- osim domaće publike, posjetitelji su dolazili iz Bizovca, Valpova, Belišća, Bistrinaca, Satnice, Samatovaca, Osijeka ...
- djevojke blistale bi u tada gotovo nezaobilaznom jeansu, dugim kosama, modernim new wave frizurama,
- viđeniji momci bili su bikeri koji bi „turirali“ svoje Jawa-e, MZ-e ali i poneku Yamaha, i Hondu,
- plesati rock značilo je: mahati kosom, skakati, pjevati, vrištati, prepustiti se transu, nesputanosti i glazbi,
- klasične plesove (valcer, polka, tango, . . .) band nije svirao pa bi večer više nalikovala na koncert nego na plesnu zabavu,
- izborom pjesama band bi publiku spojio sa Zagrebom, Beogradom, Sarajevom, Rijekom, Londonom, New Yorkom, ...
- prije 24 sata zabava bi se privodila kraju.

Svirati rock u Ladimirevcima u vrijeme već legendarnog novog vala bilo je iskustvo izuzetno i nezaboravno i ovim putem u ime banda Crna rupa pozdravljam sve koji su bili na nastupima, probama i gitarjadama.